

Hírmondó Söréd

2020. December

*Ködös hajnal-órák, tejszíni reggelek,
a földön sárguló, elkínzott levelek,
Az ég hólyagszemén nem tör át a nap
sugárnyalábja felhőtlen megakad.
Az ősz lassan lépked, majd télbe borul
és ahogy megvirrad, be is alkonyul...
Este tompa fények remegnek az utcán,
megtörnek a tócsák fodródozó foltján.
De a hétköznapiok bágyadt szürkésége
nem törheti meg azt, ami bennünk béke.
Lelkünkben reménység, a szívünkben áldás:
Ránk köszöntött advent,
boldog Jézus-várás...*

/Ágh Tihamér: Adventkor/

Kedves Sörédi Lakosok!

A 2020-as év sajnos nem úgy alakult, ahogy szeretnénk volna. A koronavírus rányomta a bélyegét az egész évre. Mindenkitől sok áldozatot követelt. Nehéz volt a tavasz, de a falu példásan összefogott. Nagyon örültünk, amikor bejelentették a veszélyhelyzet végét. Próbáltunk visszatérni a korábbi életünkhöz, de az óvatosság még ott motoszkált bennünk.

Amikor nyár elején a falunapot szerveztük, még nem tudtuk, hogy elmernek-e jönni az emberek úgy, ahogy azt tették évek óta.

De augusztusra fellélegeztünk egy kicsit, és összejöttünk azon a szombaton, mint régen. Megnéztük a műsorokat, a kiállítást, a régi képeket, köszöntöttük a falu legifjabb tagjait, beszélgettünk, és zeneszó mellett vacsoráztunk.

A nyár hamar véget ért, és az ősz visszakergetett minket a házainkba. Megint vigyázni kell, féltetni a szereteteinket. Más lesz a karácsony, mint ahogy azt megszoktuk.

Emlékszem egy éve advent második gyertyagyújtásán voltunk, és néztük az óvodások műsorát. Képviselőtársam arról beszélt, hogy milyen szép lenne, ha mindenki itt lehetne, ha csak jelképesen is. Csillagokat kellene készíteni a lakosok nevével, és azzal díszíteni a falu karácsonyfáját.

Akkor még nem is sejtettük, milyen nagy jelentősége lesz ennek a jelképnek, 2020 karácsonyán nem lesz gyertyagyújtás, nem lesz ünnepi műsor, nem jönnek össze a rokonok, de mindannyiunk csillaga fent lesz a karácsonyfán. Ha a csillagok párját feltesszük a családi fenyőfára, olyan lesz, mintha mégiscsak együtt ünnepelelnék.

A karácsony a szeretet, és a remény ünnepe is, hiszen a Megváltó születését ünnepeľjük. Kívánjuk, hogy az idei karácsony mindenkit békében és egészségben találjon, és reméljük, hogy az újév biztonságot hoz mindannyiunknak.

Áldott Ünnepet kívánunk!

*Söréd Község Önkormányzatának
Képviselő-testülete*

» Sport hírek «

- Takács Ferenc rovata -

Kedves Olvasóink!

Egy év után újra játékra alkalmas lett a labdarúgó pályánk, hiszen korszerűsítéssel esett át (kútfúrás, gyeprújra füvesítése, automata öntözőrendszer kiépítése). A szurkolóknak köszönhetően a pálya mellett a büfé is felújításra került. Idén nyáron jelentős átalakuláson esett át a falu focicsapata, új edző és vele együtt új játékosok is érkeztek a klubhoz. Nem volt sok időnk a felkészülési időszakban, ennek ellenére a kezdés nagyon jól sikerült. Az első három meccsünkön kilenc pontból hét pontot szereztünk, kilenc rúgott és egy kapott góllal már első helyen volt a csapat. Az új keretben, a játékosok mellett az edzőnek és a vezetőségnek is kihívást jelentett a csapategység megteremtése. Ezen egység kialakításában fontos szerepet tölt be a szurkolók fáradhatatlan és önzetlen szurkolása is. Nem csak a jó kedélyű szurkolásukkal támogatják a csapatot, de minden hazai meccs után vacsorával is megvendégelik a játékosokat és a vezetőség tagjait, éttermeket meghazudtoló ingyencsékkel.

Söréd-Magyaralmás kettőségével megalakult a Bozsik utánpótlás. Már 4 korosztállyal vagyunk jelen a tornákon, U7, U9, U11 és U19-es csapattal. A vezetőségnek nem csak a felnőtt csapat, hanem az utánpótlás is fontos szerepet tölt be.

A következő faliújságban a soron következő meccsek eredményeiről és a Bozsik tornán elért helyezésekről fogunk beszámolni. Hajrá Söréd!

» Egyházi Hírek «

Kedves Testvérek!

Templomunkban is kötelező október 4-től a szájmaszk használat. Kérünk mindenkit, hogy aki betegnek érzi magát ne látogassa a szentmiséket. November 22-én vasárnap, Krisztus Király vasárnapján felújított miseruha szentelése volt templomunkban. Adventben ismét lesznek rórate misék hétköznapi napokon, hívjuk a testvéreket. További információkat később fogunk hirdetni. Egyházi hozzájárulás befizetésére a szentmisék előtt és után van lehetőség. 2020. január 1-től egységesen 4000 Ft/fő a hozzájárulás összege.

Szép, meghitt adventi készüléket kívánok!

Szabó Barnabás

» Népszokásaink «

- Lendvai Judit rovata -

Lendvai Judit vagyok, öt éve élek Söréden a családommal. Eddigi életem során minden közösségben – legyen az iskolai, munkahelyi, civil szervezeti vagy települési – ahol megfordultam, igyekeztem kivenni a részem a közösség életéből, és most megadatot, hogy a lakóhelyem kulturális életéért is tegyek valamit képességeimhez, lelkesedésemmel, lehetőségeimhez mérten. Néprajzusként végeztem a Pécsi Tudományegyetemen, ezért a népi kultúrát kutató emberként nem csak lehetőségnek, hanem kötelességemnek is tekintem, hogy a Sörédi Hírmondóban ebben a témában írjak. Elsősorban a környékről, adott esetben Sörédről fellelhető adatok alapján. Remélem, azáltal hogy betekintést nyerünk abba, hogyan éltek előttünk ezen a helyen, nem csak számomra válik egyre otthonosabbá, sőt otthonná Söréd.

„Harmatozzatok égi magasok...” – Advent idején

December Karácsony hava. Az egyházi és annak nyomán a népi szokásvilág is egész hónapban Karácsony ünnepe körül forog. De ellentétben a mai, mindent azonnal birtokolni és élvezni akaró modern világgal, a korábbi századok embere, így a magyar falusi ember számára is az ünnepre való készülést kizárólag a vallási, lelki értelemben vett felkészülés jelentette. Mint minden más nagy keresztény ünnep esetében, ezt írta elő az egyház, ennek megfelelően alakította ki szertartásrendjét is. A karácsonyi ünnepkör tehát – és egyébként az egyházi év is – Adventtel veszi kezdetét.

A magyar népszokásokat – az európai szerves részeként – tekintve, a hivatalos egyházi liturgiáktól a félhivatalos gyakorlatokon át, akár az ókorig visszavezethető hiedelmekig és szokásokig hatalmas mennyiségű adatokat gyűjtöttek össze a néprajzkutatók. Jelen cikk keretei közt csak az adventi időszak néhány szokását villanthatom fel, amelyhez Gelencsér József – Lukács László: Szép napunk támadt. A népszokások Fejér megyében c. kötete szolgál alapul.

A római katolikus egyház az ünnepre való felkészülés fontos elemeként írja elő a böjtöt, tehát az Advent, a Húsvétot megelőző Nagyböjthöz hasonlóan, szabályozva volt e tekintetben. Az egyébként egész évben megtartott pénteki böjtölések, ebben az időszakban a szerdai napokkal egészültek ki. Egy adat szerint Söréden a szokásos pénteki böjti étel a babos, túrós vagy mákos tészta volt.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a Szenteste, Karácsony előestéje vagy latinul Vigíliája más szóhasználatban Karácsony böjtje, - nevében is hordozza, hogy - még a böjti időszak része. A 20. század derekáig, előírt böjtös nap a katolikus egyházban, tehát addig nyoma sincs a maihoz hasonló nagy lakomáknak.

De a tiltás más élvezetekre is vonatkozott: eddigre megszűntek a lakodalmak, és egyéb zajos multságok. Viszont elkezdtek szerveződni, sőt némely helyeken el is kezdtek járni a karácsonyi kántálók, betlehemezők.

Advent idején néhány jeles nap azonban - noha egy-egy szent ünnepe – elsősorban nem egyházi vonatkozása miatt érdemel külön említést. Ahogy a naptári év számos jeles napjára, ezekre is érvényes, hogy a keresztény ünnep szinte csak ürügyül szolgál arra, hogy a közösség, benne az egyes ember boldogulását, gazdasági sikerét, egészségét különböző mágikus cselekedetekkel biztosítsák. A magyar nyelvterület egészén nagy jelentőséggel bír ebből a szempontból András (nov. 30.), Miklós (dec. 6.) és Luca (dec. 13.) napja, valamint szórványos adatok szolgálnak Borbála (dec. 4.) napjáról is. Egy-egy korszak – legyen az a naptári év, vagy annak egyes időszakai, az emberi élet hosszabb, rövidebb korszakai – természetesen mindig magukban hordozzák az elkövetkező szakaszra való félelemmel vegyes bizakodó, a befolyásolhatatlant mégis befolyásolni próbálkozó magatartást. Erre utalnak ezek az év végéhez közel eső jeles napok varázsló, jósló népi szokásai. Eredetük megfejtése nem egyszerű és nem is mindig lehetséges, hiszen egyrészt, az adatok zöme csak az elmúlt bő másfél évszázad gyűjtőmunkájának eredménye, másrészt az idők folyamán számos irányból érték őket hatások, folyamatosan változtak.

Álljon itt tehát a teljesség igénye nélkül, néhány ilyen szokás a Móri-völgyből.

Napjainkban is talán a legismertebb téli jeles nap, Luca-nap, amelyet jellegzetes asszonyi dologtiltó napként is számon tartottak. Bizonyos falvakban a főzésen kívül szinte semmit nem volt szabad csinálni, a feljegyzett adatok szerint, Söréden csak a varrást tiltották, azzal a magyarázattal, hogy nehogy bevarrják a tyúkok fenekét. Ez a mágia szerinti logika, amely szerint egy tulajdonság, a hasonlóság vagy az érintkezés következtében egy másik tárgyra, emberre, jelenségre átvihető, az egész világon ismert. A baromfihaszon biztosítására, a tyúkok „*megpiszkálása*”, (általában piszkafával, esetleg a disznópörkölésnél vagy más esetben koromtól megfeketedett bottal), is bevett gyakorlat volt a legtöbb helyen.

”Tojzatok, kotujjatok, jól tojók legyetek”. A kimondott szó varázserejébe vetett hit mondatta az ehhez hasonló hagyományosan rögzült formulákat, ezzel is erősítve a rítus hatását. A korom és bot pedig minden hasonló szokáscselekményben a gonoszelhárítás valamint a termékenységvarázslás szimbolikus eszközei. (Pl. mohai tikverőzés, húsvéti sibálás stb.).

A házból való kiadás, a kölcsonadás tilalma, gyakori jellemzői az ünnepeknek, így ezeknek a „varázslatos” év végi jeles napoknak is, hiszen fontos, hogy a szerencse, a jóllét is a háznál maradjon. De ez az időszak hivatott a jövő megtudakolására is, legyen szó a földművelő, állattartó emberek számára életbevágóan fontos időjárásról vagy a személyes életükben bekövetkező változásokról. Megyénkben is üzték ezeket az időjárás- férj- és haláljósító praktikákat.

Legjelentősebb házasságjósító nap az évben András napja. Ezen a napon sok eladósorban lévő lány böjtölt a Móri-völgyben, hogy az éjszaka megálmodja, ki lesz a férje. Hogy még biztosabbra menjenek, egyesek férfiruhát, vagy több férfinévvel ellátott cédulát raktak a párnájuk alá. Ez utóbbi esetben, amelyik papírdarabot reggel a lány kihúzta, olyan nevű férjet várhatott. Próbálkoztak még a más jeles napokon is gyakorolt módszerekkel, mint a gombócfőzés, ólomöntés, gyümölcság virágoztatás. Luca-napra vonatkozóan ritkább esetről számoltak be Magyaralmásról, miszerint a legény kifordított sapkában, subában ment ki az utcára, és amelyik lányt ebben először meglátta, az lett a felesége. A kifordított, vagy alsónemű ruhadarabok, a bal kézzel, visszakézből végrehajtott mozdulatok szintén varázserővel bírtak minden esetben.

Időjárásjósásra szinte magától értetődően adta magát a Luca és Karácsony közti tizenkét nap, amelyet az év tizenkét hónapjával azonosítottak. Országosan is ismert a hagymakalendárium. Vidékünkön tizenkét darab fél hagymába sóttak és attól függően, hogy mennyire olvadt el benne a só, jósolt meg a következő év csapadékosabb vagy szárazabb hónapjait. Máskor egyszerűen csak megfigyelték, hogy milyen idő volt ezekben a napokban és a következő év megfelelő hónapjában hivatkoztak rá. Hosszan lehetne folytatni a sort, Luca és Miklós napja pedig olyan szerteágazó szokásanyagot ölel fel a magyar néphagyományban, (pl. lucapogácsa, lucabúza, lucaszéke, lucaustor, lucázás/Luca-járás Miklósjárás) hogy külön-külön is megérdemelnének egy-egy kitekintést. De talán ez a néhány villanás is segíthet nekünk átszellemülni és az ünnepvárásunkba valami új látószöveget hozni.

Advent – Eljövétel. Ezt jelenti a latin eredetű szó. Számomra ebben a szóban az eljövendő esemény rendelt ideje is benne van. Ha elrendelt, akkor érdemes rá várni, érdemes remélni. Sok mindennek várhatjuk az eljövetelét, aminek tudjuk vagy sem a pontos idejét, de attól nem érkezik gyorsabban, ha sietünk, kapkodunk, bosszankodunk, toporzékolunk, harácsolunk; sőt, mire eljön, ki is merülünk ezekben, s már nem tudjuk megfelelően megélni azt. A jelenlegi nehezített helyzet, sajnos inkább kényszerítve taníthat meg várni minket. De most is azt, aki hagyja tanítani magát. Az idén számomra az a tanulság, hogy fontos a megállás, a felnézés, a körülnézés, a szertartások, amelyek állandó ismétlődései biztonságot adhatnak nekünk, de mindig fontosabb, hogy együtt, egymással megosztva éljük meg mindezt. Ma is, és talán most fokozottabban is tarthatunk attól, mit hoz a jövő, s ha mágikus praktikákkal nem is élünk, mégis befolyásolhatjuk azt. Tudjuk, hogy a kimondott szó varázserejében mélyen hittek elődeink. Ha ezt ma is magunkénak valljuk, talán jobban odafigyelünk, hogyan szólunk másokhoz, hiszen szavaink meghatározzák emberi kapcsolataink minőségét, ezáltal a minket körülvevő világot. A jövő esztendőben is. És azért az elültetett fának is mondhatjuk, hogy nőjön nagyra és teremjen sok gyümölcsöt. A jövő esztendőben is.

Karácsonyi termőág -
Nagybaracska, Bács-
Kiskun megye

(Forrás: Magyar Néprajzi
Lexikon)

» *Növények a kalendáriumból* «

- *Lendvai Tibor rovata* -

Lendvai Tibor vagyok, öt éve költöztem Sörédre Magyaralmásról. Egyszerre vagyok kulturális antropológus és dísznövénykertész. Több évtizede zenélek a Los Andinos és a Kákics zenekarokban, emellett a székesfehérvári Hermann László Zeneművészeti Szakgimnázium néprajztanára vagyok.

A közönséges lucfenyő (*Picea abies*)

Ebben a sorozatban, mindig az aktuális hónaphoz kapcsolódva, olyan növényekről szeretnék írni, amelyek látszólag közönségesek, mindennaposak. Ezeknek a jól ismert növényeknek a magyarság életében betöltött szerepét, kultúrtörténeti vonatkozásait szeretném – a rovat megszabott terjedelmén belül – boncolgatni.

December hónapban fókuszáljunk arra a növényre, amely hosszú ideig a legnépszerűbb karácsonyfát adó fenyőfajunk volt: a lucfenyőre. Nevét annak köszönheti, hogy gyantával telített ágai fényesen és tartósan égnek. *Fenyő* szavunk közvetlenül a *fény* szóból ered, a *luc* pedig szláv közvetítéssel, a latin *lux=fény* szóból származik. A *luc* szó a szláv nyelvekben fáklját is jelent. Robert Graves szerint az angol *fir=fenyő* és a *fire=tűz* szavak szintén közös töről erednek. Jankovics Marcell joggal kérdezi: „Mi más illene jobban a Fény ünnepéhez, mint a fény fája?” Múlt századi népszerűségéről árulkodik, hogy a paraszti nyelvhasználatban gyakran egymás szinonimájaként használták a *lucfenyő* és a *karácsonyfa* szavakat.

Vajon ki vagy kik állították az első karácsonyfát, mikor, és mi célból? Egyáltalán: karácsonyfa volt-e az? Európa népei az ókor óta hitték – és hitte ezt a korábbi századok magyarsága is – hogy azok a növények, amelyek zölden virulva dacolnak a zord téli hideggel, különösen nagy életerővel rendelkeznek. A legsötétebb napokban, a téli napforduló idején, a kezdődő esztendő elején az embereknek a maguk hasznára kellett fordítani e fák életerejét. Az örökzöld ágakat a házakba vitték, hogy erejük, bajelhárító hatásuk áramoljon át a háztartásra és a gazdaságra, tehát emberekre és állatokra egyaránt, biztosítva a következő esztendő egészségét és termékenységét – sőt, feldíszítve – a bőségét is. (Talán e fentiek is szerepet játszottak abban, hogy a lucfenyő jelent meg elsőként „díszfa” minőségben a paraszti portákon a házak elé ültetve. Habár csak a magasabb hegyvidékeinken őshonos, sokfelé látni ma is a parasztházak előtt álló évszázados fenyőfákat.)

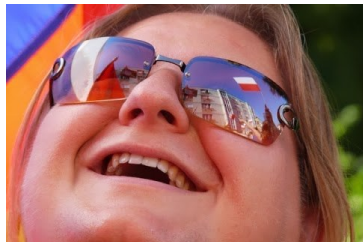

A karácsonyfa megjelenése előtt a magyar parasztságnál is szokásban volt az almával, dióval, később pattogatott kukorica füzerekkel bőven feldíszített termőág felakasztása a mestergerendára, amely pogány eredetű karácsonyfa előképek tekinthető.

Van azonban előzménye a keresztény hagyományban is: a feldíszített fenyőág a középkori „paradicsomjátékban” is megjelent. Ez a misztériumjáték főként német területeken terjedt, de a Magyarországra települt németység körében is ismert volt. Ádám-Éva napján (december 24.), a bűnbeesés történetét elevenítették fel. Az édenkerti „tudás fája” szerepére ez időtájt lombos faágot már nem találtak, ezért vagy zöld szalagokkal tekerték be a csupasz gyümölcsfaágakat, vagy pedig, ahol tehettek, örökzöld fenyőágra akasztották a bűnbeesés gyümölcseit.

A mai értelemben vett karácsonyfa állításának szokása a reformációkorabeli Németországban gyökerezik, sőt, egyesek szerint maga Luther Márton fejéből pattant ki az ötlet, mégpedig azért, hogy Ádám és Éva napján a fa emlékeztesse ősszüleink vétkére. Valóban, a szokás terjesztése Európában a német lutheránusoknak köszönhető, akik ebben az időben igyekeztek új hagyományokat teremteni – talán így akartak új, keresztény értelmet adni a fenyővel kapcsolatos pogány hiedelmeknek. Állítólag az első bécsi karácsonyfát egy Berlinből áttelepült bankár család állította 1814-ben, amely esemény horderejét mutatja, hogy a bécsi titkosrendőrség is jelentést készített róla. Hazánkban az első karácsonyfákat az osztrák és német rokoni kapcsolatokkal rendelkező arisztokrata családokban állították. Az elsőséget az óvodaalapító Brunszvik Teréznek tulajdonítják, aki már 1825-ben karácsonyfát állított. A szokás a magasabb társadalmi körökben gyorsan terjedt, és egy kis késéssel, a 19. század végére a polgárosodó parasztságot is elérte. A paraszti háztartásokban a feldíszített lucfenyőt eleinte „termőág”-ként kezelték: a mestergerendára akasztották – akár talpával felfelé is – úgy díszítették fel. A 20. század elejére már megyénkben is népszerűek voltak a lucfenyő karácsonyfák. Egy 1913-as decemberi tudósítás szerint „Rövid egy hét alatt rengeteg fenyőfa fogyott el a székesfehérvári piacon.”

Napjainkban már egyre inkább terjednek a műfenyők – sőt, a zsurlóból vagy zánótból kötözött amerikai eredetű grincsa is –, de a karácsonyfanak való élő fenyők kínálatából is teret veszít a luc, hiszen az ezüst-, a duglász- és a különböző jegenyefenyő fajok egyre nagyobb mennyiségben jelennek meg az árusoknál, sőt, itt-ott még tűnyalábos fenyőket (erdei-, fekete- és selyemfenyő) is látni. Bármi is legyen is, úgy gondolom, hogy az ünnepre feldíszített, élő fából átlényegült karácsonyfa – a kereszténység előtti és a keresztény szimbolikájával együtt – egymásra rakódott és szerteágazó jelentésrétegekben gazdag rendszer – de csakis az élő, örökzöld fa hordozza maradéktalanul ezt az esszenciát. Ez által lehet több, mint pusztán egy ünnepi kellék: szimbólum.

» Lélekhangoló «

- Virág Orsi rovata -

Isten a legjobb szervező

Pappy kedves öregember volt, akire nagyon jó volt ránézni. Mindig gondosan megfésült haja nem is lehetett volna fehérebb. Szépen tudott füttyülni, s minden nap boldogan füttyörészve tisztogatta, törölgette a zálogboltját. Az ügyfelei többnyire visszajöttek zálogba adott holmijukért, és Pappy alig keregett az üzleten. Nem bánta, számára a bolt inkább kellemes időtöltés volt, mint megélhetési forrás.

Egyik nap, miközben újonnan összerakott lámpását fényesítgette, megszólalt a bejárat fölötti csengettyű. Ez a különösen szép hangú csengő évszázadok óta a családjáé volt. Nagyon a szívéhez nőtt, és szívesen osztotta meg csilingelését bárkivel, aki belépett a boltjába.

Először észre sem vette a vendéget. A kislány selymes hajjal borított feje búbja alig érte el a pult szélét.

– Miben segíthetek, kis hölgyem? – szólalt meg Pappy kedvesen.

– Jó napot, uram. – A kislány szinte suttogva beszélt. – Szeretnék venni egy ajándékot – mondta félénken.

– Lássuk csak, – szólott Pappy, – kinek lesz az ajándék?

– Nagypapámnak. De nem tudom, mit vehetnék.

Pappy megpróbált ötleteket adni.

– Ezt a zsebórát? Jó állapotban van, én magam állítottam be, büszkélkedett.

A kislány nem felelt. Odament az ajtóhoz, és megfogta a kilincset. Óvatosan nyitotta az ajtót, hogy megszólaljon a csengettyű. Pappy arcán szomorúság suhant át, ahogy meglátta a kislány felragyogó mosolyát.

– Ez éppen jó lesz, – repesett a gyermek. – Anya mondta, hogy nagypapa szereti a zenét. Biztosan örülne egy csengettyűnek!

Pappy elkomorodott. Nem akarta megbántani a kislányt, igyekezett a legkedvesebb hangján mondani:

– Sajnálom, kisasszonykám. A csengettyű nem eladó.

Igyekezében, hogy megértesse magát, Pappy elmesélte a kislánynak a csengettyű történetét, azt, hogy milyen régóta van már a család birtokában, s hogy ezért nem válhat meg tőle.

A kislány felnézett rá, s egy nagy könnycseppel a szemében ennyit mondott:

– Azt hiszem, értem. Mindenesetre köszönöm.

Hirtelen az öregnek az a gondolata támadt, hogy a család többi tagja már mind itt hagyta a földi létet. Egy tőle eltávolodott lánya él még messze valahol, akit már több mint tíz éve nem látott. Miért is ne? Miért ne adja oda a csengettyűt valakinek, aki örömet akar szerezni vele.

–Várjon csak kis hölgy, – szólalt meg épp, mikor a kislány ki akart lépni az ajtón. – Mégiscsak eladom a csengőt!

A kicsi lány tapsolni kezdett.

– Ó, nagyon köszönöm, uram. Nagyapa olyan boldog lesz!

Este, mialatt készült bezárni a boltot, Pappy a csengettyűre gondolt. Azt már eldöntötte, hogy nem tesz fel újat az ajtóra. Egyszer csak úgy rémlett, hogy hallja a csengettyűt. Odafordult az ajtóhoz, és lám, ott állt a kislány. Boldogan rázta a csengőt, és kedves mosoly ült az arcán. Pappy nem értette a dolgot, odalépett hozzá.

– Mi történt? Meggondoltad magad?

– Nem, – mosolygott a kislány. – Anya azt mondta, hogy öné az ajándék! Mielőtt Pappy megszólalhatott volna, a kislány félreállt az útból, és belépett a boltba az édesanyja. Könnyes szemmel mondta:

– Szia, apa!

Életünk legnagyobb meglepetései éppen akkor születnek, ha ebben a kusza világban hallgatunk a szívünkre, és engedjük magunkat meglepni Isten által!

Áldott Adventet!

» Nevezetes események, évfordulók «

- Kapuváry Tibor rovata -

Nemzetközi vonatkozású események, évfordulók

Egy egész városrészt döntött romba a hadihajó-robbanás

A kanadai Halifax az I. világháború idején nyüzsgő és forgalmas kikötőváros volt. Kikötőjéből naponta futottak ki hadianyagokkal megrakott hajók Európába, vagy érkeztek az európai hadszíntérről sebesülteket szállító kórházhajók, de ott állomásozott Kanada hadiflottája is. 1917. **december 6-án** reggel indult el a kikötőből a norvég SS Imo teherhajó, túllépve a megengedett max. 5 csomós sebességet, miközben a francia SS Mont Blanc teherhajó befelé tartott, aminek rakománya kb. 3000 tonna TNT-ből, lögyapotból, pikrinsavból és rendkívül illékony benzolból állt. A francia révkalauz észrevette, hogy az Imo egyenesen feléjük tart, gőzkürttel jelzett, majd a hajó kapitánya fordulásra adott parancsot. A ritkás ködben a szürkére festett francia hajót csak a kürtjelzés után vették észre, az Imo kapitánya hátramenetet vezényelt, de elkéssett vele. A norvég hajó nekiütközött a Mont Blancnak, aminek hatására a fedélzeten tárolt, benzollal teli acélhordók felborultak, tartalmuk kiömlött. Amikor az Imo hátrálni kezdett, szikra keletkezett, amely meggyújtotta a szétömlött benzolt. A Mont Blanc orrfedélzete pillanatok alatt lángba borult, a legénység elmenekült a hajóról, amely magára hagyva, a part felé sodródott, majd megállt az egyik mólónál. A város lakói, nem számolva a veszéllyel a partról nézték az égő hajó fedélzetéről lerepülő, szétrobbanó hordók bizzar tűzijátékát. Amikor a lángok elérték a rakodótérben lévő pikrinsavat, a Mont Blanc felrobbant. A detonáció hatására Richmond, Halifax sűrűn lakott északi része másodpercek alatt megsemmisült és a kikötő túlpartján fekvő Dartmouth-ban is jelentős károk keletkeztek. Amit a part menti területen épségben hagyott a tűzvihar, azt elsöpörte a keletkezett magas szökőár. A balesetben több mint 2 ezer ember lelte halálát, több mint 9 ezren sérültek meg és legalább 25 ezren veszítették el otthonukat. Néhány órán belül Kanada, valamint az USA teljes keleti partvidéke megmozdult, vonatszerelvényeken mentőcsapatok és segélyszállítmányok érkeztek. A katasztrófát az egyik legnagyobb, ember által előidézett, nem nukleáris robbanásként tartják számon. Halifax városképe az újjáépítés nyomán teljesen megváltozott, az elpusztult városrészt sok fával és zöldterülettel díszített kertvárossá alakították.

Magyar vonatkozású események, évfordulók

Bem veszi át az erdélyi hadsereg irányítását

1848. **december 7-én** érkezett meg az egykori fejedelemség területéről kiszorult, Csucsán állomásozó erdélyi hadsereghez Bem József, a magyar szabadságharc egyik legtehetségesebb tábornoka. Bem a parancsnokság átvétele után szinte csodát művelt katonáival, ugyanis bravúros módon néhány hónap alatt kiszorította a császáriakat Erdélyből, majd – ügyes taktikájával – hosszú ideig a nyár közepén betörő orosz intervenciós erőket is feltartóztatta.

Európa-bajnok a magyar női kézilabda-válogatott

A 2000-es női kézilabda Európa-bajnokságnak Románia adott otthont 2000. december 8. és december 17-e között. Ezen a kontinensviadalon 12 csapat vett részt. A torna első öt helyezette kvalifikálta magát a 2001-es női kézilabda-világbajnokságra. Az Európa-bajnok a magyar kézilabda-válogatott lett, miután az elődöntőben a házigazdákat búcsúztatták, december 17-én a döntőben pedig hosszabbítás után az ukrán csapatot múlták felül.

Domján Edit színésznő (Budapest, 1932. december 25. – Budapest, 1972. december 26.)

Édesapja műszaki ügyintéző volt az akkori Ruggyantaárugyárban, édesanyja parasztszármazású cselédlányként dolgozott egy gazdag budapesti orvosnál. Öccse, Domján Dénes természettudós. Szűkös anyagi helyzetük miatt meglehetősen szerény körülmények között éltek. 1946-ban Maglódra költöztek, ott végezte el az általános iskolát, kitűnő eredménnyel. Sokat szerepelt iskolai ünnepeken, szavalóversenyeken. E sikerei következtében erősödött meg benne az elhatározás, hogy színésznő lesz. Iskolái után sikeresen felvételizett a Színházművészeti Főiskolára. Tanulmányait 1954-ben fejezte be a Színház- és Filmművészeti Főiskolán. 1960-ig a Szegedi Nemzeti Színház tagja volt, majd 1963-ig a budapesti Petőfi Színházban játszott. 1964-től haláláig a Madách Színház tagja volt. 1965-ben Jászai Mari-díjat kapott. 1954 és 1972 között közel nyolcvan színházi szerepet, tíz filmszerepet és számtalan rádió- és tévés szerepet játszott el. A főiskolán ismerkedett meg Kaló Flóriánnal, akivel később összeházasodtak, azonban 1969-ben elváltak. 1972 januárjában találkozott Szécsi Pállal; szerelem volt első látásra. A kapcsolat során Domján Edit várandós lett, de elvetette magzatát. Tíz hónapig (januártól októberig) tartó szenvedélyes szerelem után azonban elváltak útjaik. Negyvenéves korában pályája megszakadt, 1972 karácsonyán saját kezével vetett véget életének. Két búcsúlevelet hagyott hátra, öccsének és Kaló Flóriánnak.

» Irodalmi szemezgető «

Kedves Olvasó!

Amikor lehetőségem nyílt a Sörédi Hírmondó irodalmi rovatának újbóli szerkesztésére, a témaválasztás nem okozott problémát. Hónapok óta egyetlen könyvről beszélek a barátaimnak, folyton azt hangoztatva, hogy ennek a műnek minden ember könyvespolcán ott kellene állnia. Karácsony közeledtével nyugodtan kijelenthetem, hogy nem csak könyvajánlót tudok ma írni, hanem ajándékkötletnek is kiváló Douglas Abrams: Az öröm könyve Őszentsége, a Dalai Láma és az emberjogi aktivista, Desmond Tutu érsek beszélgetése!

Véleményem szerint nemigen lehetne ennél nagyszerűbb és hasznosabb ajándék a fa alatt, hiszen valójában semmi másra nem vágyunk karácsonykor, mint hogy örömet szerezzünk szeretteinknek, sokszor másoknak, idegeneknek is (adakozókedvünk is megnő ilyenkor); az ismeretlenekkel is kedvesebbek, türelmesebbek vagyunk; és hát valljuk be, szeretnénk mi is kapni abból az örömből.

A két Nobel-békedíjas vezető egy hetet töltött együtt Dharamszalában a dalai láma 80. születésnapja alkalmából, hogy beszélgessenek egy olyan témáról, amely mindkettőjük számára nagyon fontos: az örömről. Bár a két jóbarát eddigi életük során kevés alkalommal találkozhatott személyesen, más-más földrészről származnak, különböző vallás képviselői, mégis csodálatos tapasztalás, hogy beszélgetéseik során a lényegi, alapvető emberi értékekben megegyező véleményt alkotva szövik össze gondolataikat.

Ne ijedj meg, kedves Olvasó, nem pszichológiai könyv ez, se nem vallási írás, és nincs tele nehéz filozófiai bölcsességekkel sem! Amit viszont ígérhetek, hogy találkozni fogsz megdöbbentő történetekkel, érdekes történelmi és politikai eseményekkel, mélységesen megható emberi vonásokkal, a két öregből áradó végtelen derűvel és hihetetlenül egyszerű, mégis megrázó összefüggésekkel, bölcsességgel és élettapasztalattal. Két számomra fontos gondolatot emelnék ki a könyvből:

- Kissé talán elcsépelet közhelynek tűnik a jobb adni, mint kapni közmondás, mégis azt gondolom, a világ két ekkora szellemiségű emberének szájából most új megvilágításba kerül ez a bölcelet:

„ Nem számít, hogy valaki buddhista, mint én, vagy keresztény, mint az érsek, vagy bármilyen más vallású, esetleg egyáltalán nincs vallása. Születése pillanatától minden emberi lény a boldogságot keresi és el akarja kerülni a szenvedést. Kultúrától, neveltetéstől, vallástól függetlenül. Lelkünk mélyén mindnyájan öröme és kielégülésre vágyunk.

De ezek az érzések gyakran mulandóak, és nehéz megtalálni őket. Olyanok, mint egy pillangó, ami a kezünkre száll, majd tovaröppen.

A boldogság végső forrása bennünk van. Nem a pénz, a hatalom vagy a státusz tesz boldoggá bennünket. Vannak milliárdos barátaim, de nagyon boldogtalan emberek. A hatalom és a pénz nem hozza el a belső békét. A külső célok megvalósítása nem hoz valódi belső örömet. Magunkba kell néznünk. Sajnálatos módon az örömünket és a boldogságunkat aláásó problémák többségét mi magunk kreáljuk.”

„ – A túl sok önző gondolat a szenvedés forrása. A mások jólétével kapcsolatos együtt érző törődés pedig a boldogság forrása. ... Pusztán azzal, hogy egy másik személyre összpontosítottam, ami az együttérzés lényege, enyhült a saját fájdalom. Így fejt ki hatását az együttérzés fizikai szinten. Tehát, ahogyan te is mondtad, az önző, énközpontú hozzáállás a probléma forrása. Gondoskodni kell önmagunkról, de nem önző módon. Ha nem gondoskodunk magunkról, nem tudunk életben maradni. Ezt muszáj megtennünk. De bölcs önzésre van szükségünk ostoba önzés helyett. Az ostoba önzés azt jelenti, hogy csak önmagadra gondolsz, nem foglalkozol másokkal, uralkodsz fölöttük, kihasználod őket. Pedig valójában a másokkal törődés, a mások segítése révén juthatsz el a saját örömhöz, és élhetsz boldog életet. Ezt nevezem én bölcs önzésnek.”

Olyan szép ez! És valójában olyan egyszerű.

– A „holnap gondját hagyd meg holnapra” és az ehhez hasonló bölcsességek is szinte mindennapjaink részét képezik, véleményem szerint ezt azonban jóval nehezebb magunkban tudatosítani, mint az előző témát. A könyv erről így beszél :

„...amikor tragikus helyzetbe kerül az ember, vizsgálja meg a helyzetet. Ha semmilyen módon nem tud úrrá lenni rajta, akkor nincs értelme túl sokat aggodni miatta. Én is ezt alkalmazom.- A dalai láma a nyolcadik századi buddhista tanítómesterre, Santidévára utalt, aki ezt írta: Ha lehet valamit tenni a helyzet megoldásáért, mi szükség a bánatra? Ha semmit nem lehet tenni, mi haszna a bánatnak?

Az érsek elnevette magát, talán mert hihetetlennek tűnt számára, hogy valaki képes abbahagyni az aggodást pusztán azért, mert az értelmetlen.”

A dalai láma ezután saját életéből vett példával magyarázza meg gondolatmenetét. Beszél arról, hogyan válhat hasznunkra a minket ért megpróbáltatás, miként lehet a rosszban is meglátni a jót, és ha a rovat terjedelme engedné, még hosszasan sorolnám, mennyi segítséget, lelki útmutatást és végtelen szeretetet hordoz magában ez a csodálatos írás.

Üdvözlettel: Kulkov Anita

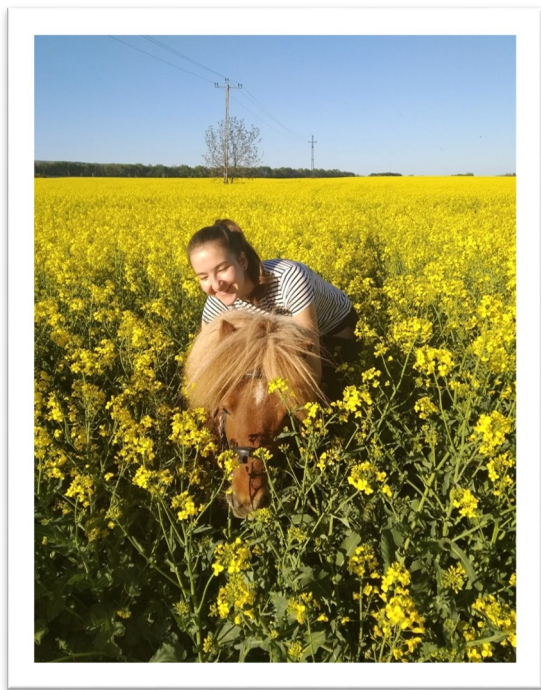
» Könyvtári Hírek «

A 2020. november 11-től életbe lépő és az azt követő 30 napig érvényes kormányrendelet szerint a szabadidős létesítmények, így a sörédi könyvtár látogatása is tilos. Könyvkölcsönzésre azonban szerdánként, 16.30-tól 18.30-ig továbbra is lesz lehetőség megváltozott formában. Horváthné Fűrész Erzsébet könyvtárossal előre egyeztetett könyvek ebben az időben lesznek átvehetőek a könyvtár előtt. Könyvet kérni Facebook privát üzenetben vagy az alábbi telefonszámon lehet: 06-20-3527518.

Az Országos Könyvtári Napok keretében könyvtárunk fotópályázatot hirdetett „Kis falunk, Söréd, ahogy én látom” címmel három korcsoport számára. Az első három helyezett a a könyvtár Facebook oldalán leadott szavazatok alapján került ki, akik a beérkezett képekből rendezett kiállításon vehették át értékes könyvjutalmukat, október 7-én. Általános iskolás kategóriában Trampler Kornél (1.), Szenner Jázmin (2.), Szuna Viktória (3.), középiskolás kategóriában Trampler Hanna (1.), Forstner Benedek (2.), Beck Sára (3.), felnőtt kategóriában Trampler Kinga (1.), Szuna-Zám Brigitta (2.), Trampler-Keszi Lilla (3.) alkotásai nyerték el leginkább a közönség tetszését. Gratulálunk és köszönjük minden pályázó munkáját! Az alábbiakban az első helyezettek

Trampler Kornél

Trampler Hanna

Trampler Kinga

» Süssünk-főzzünk finomat! «

- Szunomár Kata rovata -

Könnyen és gyorsan karácsonykor

Ön tudja már, mi lesz a karácsonyi menü? Legtöbben halászlét és töltött káposztát készítenek, de szintén népszerű ilyenkor a pulyka, a pisztráng, és a különféle töltött sertéshúsok. Összegyűjtöttem pár nem túl bonyolult, viszont elegáns ünnepi receptet, hátha valaki kedvet kap az egyikhez a lakomák tervezése során. Próbáltam olyan ételeket választani, melyek illenek a hagyományos magyar ízvilághoz és könnyen elkészíthetők bárki számára. Hiszem, hogy az ünnepet nem lehet egész nap a konyhában izzadva élvezni, még akkor sem, ha valaki igazán gyakorlott és szeret sütni-főzni. Olyan időt és energiát spóroló finomságok után kutattam, melyek lehetővé teszik, hogy több minőségi időt tölthessünk szeretteinkkel. Nem bűn előre elkészíthető ételekkel megkímélni magunkat, esetleg egy nappal korábban előkészíteni a főételt, amit frissen sütünk ki vacsora előtt. Merítsen ihletet az alábbi receptekből, kerüljön valami újdonság az asztalra! Békés adventi készülődést, kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok minden kedves sörédi lakosnak!

A tökéletes aranyárga fácánleves (8-10 fő részére)

A családi összetartozás, a szeretet szimbóluma a magyar gasztronómiában a jó húsleves. Aranyló színe, illata és íze minden magyar ember emlékeiben ott él. Gyógyító ereje a rengeteg ásványi anyag tartalma miatt jelentős. Évszaktól függően sokféle zöldségből elkészíthető. Ha nem sikerül fácánt beszerezni, háztáji tyúkból, vagy esetleg marha velős csontból is ugyanolyan kiváló levest varázsolhatunk. Türelem kell hozzá, de ha lehaboztuk, csak időként kell rápillantani, megkóstolni. Tipp: melegen a húsleves mindig kevésbé sósnak tűnik, mint a tálalási hőmérsékleten.

Hozzávalók: 1,5 kg fácán (tisztítva, darabolva), kb. 6 l víz, 6 nagy db sárgarépa, 4 nagy db fehérrépa, 1 nagy db zeller, 1 nagy fej vöröshagyma (belső tiszta, aranybarna héját rajta hagyjuk), 3 gerezd fokhagyma (héjával). Idényjelleggel és ízlés szerint: 1 db karalábé, fél zöldpaprika, 2 db karfiol rózsa, 5 db kelbimbó, 2 közepes db gomba, 5 dkg zöldborsó. Fűszerek: 5-6 szem szegfűbors, 10-12 szem egész kömény, 1 teáskanál egész fekete bors, 2 evőkanál só, 2-3 szem borókabogyó, késhegynyi gyömbérpor vagy 1 körömnnyi friss gyömbér, körömnnyi szerecsendió virág, egy csipet sáfrányos szeklice, 1 csokor petrezselyem (összekötözve).

A tálaláshoz: 500 g főtt lúdgége tészta, aprított friss petrezselyem.

Elkészítés: A fácánt a fazék aljára fektetjük. A fazekat ezután felengedjük 3/4 részéig hideg vízzel, majd feltesszük főni közepes lángon, de amint felmelegedett, leveszük a lángot annyira, hogy csak éppen buggyanjon a leves.

Ha feljön a leves tetejére a hab, egy teaszűrő segítségével leszedjük. Ezt a műveletet még 2-3-szor megismételjük, hogy szép, tiszta legyen a leves. Sózzuk, beletesszük a fűszereket, az egy fej hagymát egészben és a fokhagyma gerezdeket héjastól. A húslevest fedő alatt, sokáig, nagyon lassan kell főzni (3 órát). Megtisztítjuk a zöldségeket. Minél több zöldséget teszünk bele, annál jobb. A kisebb zöldségeket egészben, a nagyobbakat kétujjnyi vastag hasábokra vágva tesszük majd a leveshez 2 óra főzés után (zsenge borsót csak a főzés vége előtt 10 perccel), mert a zöldségeket nem akarjuk szétfőzni. A tésztát mindig külön lábasban, sós vízben főzzük meg. Ha a fácán puhára főtt, elkészült a leves. Kiszedjük a húst és a zöldségeket külön tálba. Tálalás előtt negyed óráig pihentetjük a levest, majd teaszűrőn keresztül leveses tálba szűrjük. A húst külön tányéron, a főtt zöldségekkel tálaljuk a levessel egy időben vagy utána, ki hogy szereti.

Harcsafilé baconbe tekerve gombás-pórés rizszel (4 fő részére)

Hozzávalók: 50 dkg harcsafilé (szürke vagy afrikai), 10-15 dkg szeletelt, füstölt, húsos bacon, 2 evőkanál zsír (sütéshez), só, frissen őrölt bors, ízlés szerint

Köret: 2 dl rizs, 4 dl víz, só. 25 dkg gomba, 1 evőkanál zsír, 1 db póréhagyma (kb. 15 cm), friss petrezselyem, só, bors.

Elkészítés: A harcsafilét 3 ujjnyi csíkokra vágjuk. Sózzuk, borsozzuk, majd egyenként egy-egy szelet baconbe tekerjük. A halszeleteket egy hőálló edénybe tesszük, előmelegített sütőben 180 fokon 20 percig sütjük, félidőben megforgatjuk. Aki szereti, még pár percet grillezheti, ha a sütője olyan. Tipp: Tapadásmentes edényben a tűzhelyen is megsüthetjük. Ha jó forró az edény, akkor oldalanként 4-5 perc alatt megsül. A rizst hagyományos módon főzzük, majd hagyjuk állni, hűlni. A zöldségeket felkarikázzuk. A zsírt egy nagy teflon serpenyőben felforrósítjuk, a póré, a gombát roppanósra dinszteljük, sózzuk, borsozzuk. A petrezselymet ne vágjuk túl apróra. Az elkészült rizst hozzáadjuk a zöldségekhez a petrezselyemmel együtt, óvatosan összeforgatjuk és átforrósítjuk. A frissen sült hallal tálaljuk. Egy friss, idénysaláta is jól illik ehhez a fogáshoz.

Zserbóglyók (sütés nélkül)

Hozzávalók: 20 dkg darált keksz, 20 dkg darált dió, 25 dkg sárgabaracklekvár, ízlés szerint 1-2 kanál porcukor (elhagyható), 2 tábla jó minőségű 70%-os étcsoki, 1 evőkanál olaj. Vegyszermentes narancs- vagy citromhéj reszelék a díszítéshez.

Elkészítés: A diót, a kekszet és a lekvárt egy tálban összegyúrjuk. A lekvárból nem kell mindet felhasználni, a lekvár típusától függően kevesebb is elég lehet. Ha szükséges, édesíthetjük a masszát kevés porcukorral. Golyókat formázunk, majd minimum 30-40 percre a hűtőbe vagy 15 percre a mélyhűtőbe tesszük. A felkockázott étcsokoládét óvatosan gőz fölött felolvasztjuk, hozzákeverjük az olajat, majd le vesszük a gőzről. Saslik pálca segítségével a golyókat belemártjuk a csokimázba, tálcára tesszük, reszelt citrom- vagy narancshéjjal díszíthetjük.

Rosta Helga vagyok, pedagógus, kulturális antropológus és gyerekpszichodramatista. 2006 óta vezetek kreatív foglalkozásokat a székesfehérvári múzeumokban és kulturális terekben. Kedves elfoglaltságom meséket írni, a Szappan-sziget lakóinak történetét sok évvel ezelőtt a fiamnak találtam ki, azóta továbbszóttam. Olvassátok olyan szeretettel, amilyenell én írtam.

» *MESÉK A SZAPPAN-SZIGETRŐL* «

1. Röci megérkezik

Röci, a kék kecskegida, egy oválisra koptatott szappandarabon érkezett meg a Szappan-szigetre. Elunta a Kád-öbölben folyó szüntelen vitákat, és egy kósza este átkelt a Lefolyó-szoroson. Életének legviharosabb élménye volt ez. Félelmetes gyorsasággal zuhant, hömpölygött át a csatornacsöveken, sodródott, zuhant, pörgött és forgott, megint zuhant, aztán még egyet pördült, megint fordult, mígnem egy hatalmas csobbanással célba ért a Buborék-tengerben. Akkorát csattant, hogy a parton sétálgató helyiek mind odanézték a zajra, és kis csapatokban figyelni kezdték, mi történik a távolban.

A fodros-habos víz óvatosan hullámai hátára vette Röcit, és ringatta, amíg öntudatlanul hasalt a széttöredezett szappandarabon. Míg lassan sodródott a part felé a zátonyok között, a hullámok ide-oda adogatták egymásnak, játszottak vele, amíg meg nem unták. Akkor szépen, óvatosan kicsúsztták a partra, és átnyújtották őt a kíváncsi szigetlakóknak, akik gyorsan kihúzták a partra, és a hátára fektették.

A kis kecske a saját köhögésére, prűszkölésére tért magához. Lassan kinyitotta, aztán gyorsan be is csukta a szemét, mert valami rettenetesen csípte. Mindene sajgott, mozdulni sem bírt, és úgy érezte, lötyög a víz műanyag testében. Csak még egy picit fekszem itt – gondolta - Csak még öt percet.

Érezte ugyan, hogy valami meleg, csúszós lötytyben fekszik, de még nem akarta tudni, hogy mi az. Mindegy. Meleg, és ez most jó. Csak ne fájna ennyire az egész teste, és ne csipné a szemét az a valami! Körös-körül mindenhonnan zsi bongást hallott, meg lubickolást, vidám kiáltozást. Talán még sirályokat is. Meg kabócákat.

Nem, kabócák nem lehetnek, azok nem így ciripelnek. Ez valami más lesz. De mi? Valami surrog, pitttyeg, meg csilingel. Karácsonyi csengettyű? Biciklicsengő? No, mindegy, csak még egy egészen picit fekszik itt.

Olyan jó, olyan meleg, olyan puha, olyan...

De nem feketett nyugodtan öt pillanatot sem, mert máris a fülébe karcolt egy hang, ami azt kérdezte:

– Na, mi lesz, öcsi? Nem szeretnél inkább felkelni innen? Elfeküdted az utat a sétányon, és nem fér el tőled a fagyis kocsi!

– Fagyis kocsi? – emelte fel fejét Röci a hang irányába. Szóval az csengetett ész nélkül!

Csukott szemmel a zsebébe nyúlt, és kivett belőle egy szétázott rongycsomót. Megtörölgette, majd óvatosan, hunyorogva résnyire nyitotta a szemét. Lassan felnézett, és belepislogott a halvány esti fényekbe. Most már látott, mégpedig egy jól megtermett, felborzolt szőrű macskát, aki csipőre tett kézzel, vagány napszemüvegben nézett le rá. Lyukakkal díszített csíkos izomtrikóján „Ne packázz velem!” felirat virított. Bal karján félénk, de élethű cinketetőválás.

Röci másik oldalán csinos bicikliküllők csillogtak, felettük egy fura alak könnyökölt a bicikli kormányára. Nagyon hasonlított egy sárga műanyag kacsára. Talán az is volt. Egykedvűen nézett Rőcire, és láthatóan nagyon unta a dolgot.

Hát, megragadtad a lényegét, öregem! – szólt kissé ingerülten – Igen, fagyis-kocsi, te pedig éppen előtte fekszel. Mennék ám tovább!

– Na, gyere, tápázkodj fel!- hajolt Röci fölé a macska, majd a hóna alá nyúlt, és felállította. Illetve felállította volna, ha Röci nem csuklik össze azonnal, mint egy tangóharmonika.

– Te aztán jól elintézted magad! Gyere, segítek! - mondta, majd a karjánál fogva odébb húzta és lefektette egy nyugágyra. – Köszí a türelmet, Gumika! Csak nehogy elkéss! Üdvözlöm a Valakiket! - intett oda a fagyjárusnak, aztán ledőlt a Röci melletti nyugágyra, és kinyújtózott.

A kis kecske hálásan nézett a vagány macskára, a vagány macska pedig huncutul vigyorgott rá vissza. Azonnal barátok lettek ők ketten: a kis, műanyag kecske és a borzas szőrű kalózmacska.

– Azt ugye tudod, hogy letört az egyik szarvad? – nézett rá.

– Ó, ne! – jajdult fel a kis kecske, és megtapogatta eltűnt szarva helyét. – Ne aggódj, majd megkerül! Szóval? – kérdezte kíváncsian a csíkos pólós macska – Ki vagy te? Azt már tudom, hogy az Esti Fürdővízzel érkeztél, láttam a part-ról. Öregem, akkorát csattantál, mint egy visszakézből adott pofon!

- Mi? Azt mondtad, hogy az Esti Fürdővízzel? – nézett rá csodálkozva Röci.
- Nyilván. Most este van, a Reggeli Zuhany pedig már réges-rég befutott. El-
árulod végre mi a neved? Én Dérreldurr vagyok, a kalózmacska.
- Röci vagyok, a kecske – nyújtotta üdvözlésre tappancsát – De igazán azt
mondtad, hogy az Esti Fürdővízzel érkeztem? – kérdezte újra Röci, de mire a
macska válaszolhatott volna, már eszébe is jutott minden.

Az Esti Fürdővízzel. Tehát igaz, Jakab hagyta, hogy lefolyjak, gondolta, és
nagyon elszomorodott. Most már mindenre emlékezett. A vidám esti pancso-
lásra, Jakabra, a nagy vízi csatára, aztán arra a szerencsétlen mondatra, ami
kicsúszott a száján, a sértődésre, a könnyekre Jakab szemében. Aztán arra,
hogy dühösen megragadja a kád dugóját, és belenéz a feneketlen sötétbe. Vé-
gül a borzasztó, gluggyogó hangokra, a kétségbeesésre, ahogyan pörög-pörög a
megállíthatatlan örvényben, az ijesztő bugyborékolásra, a visszhangos csövek-
re, a zuhanásra, és a végén arra az eget rengető csattanásra, ahogy a vízbe zu-
hant. Aztán pedig, hogy fekszik, és nem tudja, hol van. Tényleg, hol van?

Röci a szemével követte Dérreldurr mozdulatát és ámulva nézett körül. A szi-
várvány minden színében pompázó buborékházak, buboréklombú fák és bok-
rok, buborékvirágok voltak mindenütt, a házakat a parkokkal szappandarabkák-
ból készült járdák kötötték össze. Magas fogkefelámpák derengő fénye világí-
totta meg a különös, sosem látott lényeket, aki sétálgattak, csúszkáltak és duru-
zsolva beszélgettek a balzsamos nyárestében. Az eget föl-alá emelkedő, világí-
tó szappanbuborékok lepték el, a tenger moraja puha és megnyugtató volt.

– Azta! Szóval, ez a Szappan-sziget? Hát tényleg létezik! Most már értem, mi
csípte annyira a szememet! És hogy miért csúszik itt annyira minden!

– Bizony, mert ebbe a tengerbe ömlik a világ összes habos és szappanos fürdő-
vize. És minden csatocska, szappandarabka, fogkefefej, szempilla, vagy szo-
morú fürdősjáték itt landol, ami a Lefolyóba csúszik.

– Akkor itt nagyon sokféle nép él, ugye? – kérdezte Röci.

– Ó, nagyon sokszínű a sziget lakossága! És mi mindenkit jó szívvel látunk, aki
ide téved. Laknak itt sellők, krokodilok, kupakállatok, vízibolhák, neonhalak,
csigák, gumibékák meg még egy csomó faj. Majd megismered őket.

– És ugye a macskák?

– Nem, itt nem élnek macskák. Én vagyok az egyetlen macska a szigeten.

– Akkor te mégis, hogy kerültél ide?

–Erre már nem emlékszem – mondta a macska - de azt hiszem, nem is emlékezhetek, mert ez egy úgynevezett szigettitok. Beszéljünk inkább másról, jó?

– Szigettitok? – hüledezett Röci.

– Igen, szigettitok. Tehát, nem beszélhetek róla, és nem is tudnék – magyarázta Dérreldurr – Később majd elmagyarázom.

Hát, jó – egyezett bele Röci – Amúgy az lehetséges, hogy az előbb elsétált előtünk egy fél pár zokni? Vagy csak képzelődöm? – és a buborékfák felé mutatott, ahol egy flamingómintás, rózsaszín zokni füttyörészve, lassan csúszkált a fogkefelámpák fénye alatt.

– Nem, nem képzelődsz. Jól látod. Tudod, átmenetileg itt laknak az elkallódott fél pár zoknik, fülbevalók, sítalpak, meg a fél nadrágszárak is. Ők a páros heteken közlekedő hajójáratokkal továbbutaznak a Fél-szigetre. Mert ott nagyobb eséllyel találnak egymásra az elveszett és egymást kereső felek.

– Ez komoly? – ámuldozott a kis kecske.

– Persze. Gondolj csak bele! Hol máshol lelne újra párjára egy elmagányosodott, évekil sötét fiókok mélyén gubbasztó fél pár zokni, az ékszerdoboz alján sínylődő fél pár fülbevaló, vagy egy féllábú ember nadrágja? Csakis a Fél-szigeten!

– Akkor lehet, hogy ott én is megtalálnám a letörött szarvamat?

– Elképzelhető. Egyik nap áthajózunk, és elviszlek Pákács Dzsimezhez, ő mindenkit ismer.

– Pákács Dzsimez? Milyen furcsa neve van!

– Igen, mert ő meg a neve második felét hagyta el, és nem emlékezett már, mi volt az. Pákai, vagy Pákozdi? Ki tudja már! Úgyhogy, az első útjába kerülő fél nevet felvette, és azóta így hívják.

– Mrrgggrhhhhrrggghh! Hoppá, ez a gyomrom volt! – suttogta Röci.

– Éhes vagy?

– Nagyon! Nem tudsz valami jó helyet, ahol enni lehet?

– Hogy tudok-e?! Mi az, hogy! Amint fel tudsz állni, azonnal indulunk is a Szappan-bisztróba! Nézd csak, ott a távolban, az a hatalmas gömb az!

» GyereKreatív «

- Lendvai Judit rovata -

Adventi naptár házilag

Kedves Gyerekek és gyermeklelkű Felnöttek!

Bizonyára sok családban állandó kelléke az ünnepvárásnak az adventi naptár. A körülbelül 150 éves hagyomány (az első ismert 1851-ben készült vallásos tárgyú képekből) talán napjainkban a legelevenebb, hiszen számtalan formában él és kínálják a boltok polcain is.

A várakozás még élménytelibb lehet, ha magunk készítjük el az adventi naptárt, amely nem csak a külleme miatt lehet egyedi, hanem attól is, hogy mit teszünk bele napról-napra. Nemcsak apró tárgyakat, édességeket rejthetünk el benne, hanem üzeneteket is. Egy-egy szép idézetet, verset, dalt, amit együtt elolvashatunk, elénekelhetünk vagy közös tevékenységre való felhívást (pl. süssünk-főzzünk, sétáljunk, alkossunk vagy bármilyen apróság, ami kikapcsol, felvidít, egyúttal segít az ünnepre és leginkább egymásra hangolódni).

Gyerekkorom óta szeretek kézműveskedni, leginkább másokkal együtt. Számos foglalkozáson tettem ezt az elmúlt évtizedekben, ezért szeretném ebben a rovatban is megosztani az alkotás örömét az általam felfedezett vagy kitálatott ötleteken keresztül. Mindig azt tapasztaltam, hogy az egyszerű technikák és alapanyagok használata nagyszerű ötleteket és nagyszerű élményeket jelentettek gyerekek és felnöttek számára egyaránt.

Álljon itt most egy-két gyorsan (akár Advent kezdete előtti utolsó este) és olcsón kivitelezhető ötlet.

1. Kiürült gyufásdoboz vagy wc papír guriga minden háztartásban gyorsan keletkezik és remek doboz alapok, csak ki kell csinosítani. A csomagolóanyagoknak sem kell feltétlenül szép színesnek lenni, alapnak megfelel a natúr színű háztartási csomagolópapír, vagy újságpapír, sőt a wc papír gurigát be sem kell csomagolni, csak a két végét két oldalról benyomni, a képen látható módon.

Diszítésnek elég lehet maradék színes papír csík, szalag, gomb, bármi, ami feldobja a natúr alapot, érdemes próbálgatni, hogy mutatnak együtt. (A képen látható levéldísz papírzsebkendő dobozról vágtam ki.) Ha mégis szeretnénk szép papírral csomagolni, a legegyszerűbb szaloncukor módjára.

2. Ha üzeneteket szeretnénk elhelyezni a naptárunkban, legegyszerűbb kész vagy általunk készített borítékokat, tasakokat használni. Alapanyag, forma, méret tekintetében szintén az otthon fellelhető alapanyagok

és a fantáziánk szab határt. Borítékajtogatáshoz, segítségképpen egy sablont is mutatok.

3. Az idei kedvenc számomra a kibelezett és összekötözött két fél dió (a rossz diót könnyebb is „félbevágni”), amelybe inkább csak papírra felírt üzenet fér bele.

4. Szerintem a világ legolcsóbb és legkönnyebben elkészíthető adventi naptára az elárult fél pár zoknikból készíthető, főleg, ha van belőle 24... Nincs más dolgunk, mint kitergetni őket egy adventi ruhaszárító kötélre!

Szép adventi készülődést kívánok!

» Kikapcsolódó «

- Tóth -Keszi Gréta rovata-

Tóth-Keszi Gréta vagyok, a „Kikapcsolódó” írója. Tősgyökeres sörédi lány vagyok, már óvodába is ide jártam. Jelenleg Pesten élek és dolgozom, de pár éven belül szeretnénk ide visszaköltözni a férjemmel. Az egyetemi tanulmányaimtól kezdve a médiában dolgozom, így nagyon örülök, hogy részt vehetek a helyi lap életében is.

Hogyan üssük el az időt a járványhelyzetben?

Idén a járványügyi helyzet teljesen áthúzta számításainkat, és sajnos nagyon úgy tűnik, hogy a pandémia az év végéig velünk marad, így a 2020-as évet nem a megszokott módon fogjuk búcsúztatni. Elmaradnak a koncertek, a sportesemények, sőt még a karácsonyi vásárok is. Emiatt azonban nem szabad bezárkózni a négy fal közé és szomorkodni, hiszen a korlátozások ellenére is rengeget program közül válogathattok a megyében.

Talán a természet kedvelői vannak most a legszerencsésebb helyzetben, hiszen településünk környékén rengeteg túraútvonal helyezkedik el, melyeket érdemes felkeresni szépségük miatt. Ráadásul a testmozgás és a friss levegő segíti egészségünk megőrzését. Nem is kell messzire mennünk, ha egy kis nyugodt sétára vágyunk, hiszen a sörédi szőlőhegy végigjárása tökéletes időöltés lehet. A szomszédainknál is érdemes körülnézni: a Csákberény és Csókakő között húzódó „panorámasétányra” sokszor még a külföldi filmrendezők is felfigyelnek. A számunkra jól ismert falvak közötti útvonalon egyszer a Bakonyt, máskor a Móri-árkot csodálhatjuk meg. Csókakőn pedig felmászhatunk a várhoz, ahonnan nem lehet megunni a kilátást. De a Bakony is csodákat rejt a közepünkben: Fehérvárcsurgó és Bodajk között húzódó Gaja-völgyi Tájcentrum a hegység egyik lehangulatosabb patak völgye. Ha rövidebb sétára vágytok, Fehérvárcsurgótól indulva érdemes a Károlyi-kilátót megcélozni, ahonnan gyönyörű panoráma nyílik a szurdokra.

Ha már Fehérvárcsurgó, akkor érdemes gondolni a Károlyi Kastélyra is. Itt már biztosan sokan jártatok, de tudátok, hogy betekintést nyerhettek a kastély belső tereibe is, mindezt idegenvezető segítségével? egyébként természetvédelmi területként tartanak számon.

December 20-án a kastély megtekintése mellet egy botanikai sétán is részt vehettek a kastélyparkban, amit A 2 órás körbevezetés alatt megnézhetitek a 100-170 éves meglévő őshonos és egzóta faállományt, a csónakázó tavat és a gloriette épületét. A botanikuskert látogatása 14 órakor kezdődik és regisztrációhoz kötött.

De ha mégsem szerettek túrázni, vagy a hideg, szürke idő miatt inkább nem mennétek a szabadba, abban az esetben még mindig elővehettek egy jó könyvet, vagy gyárthattok mézeskalácsot, tojáslikőrt, csinálhattok házi készítésű adventi koszorút. Amennyiben pedig tényleg egy kis semmittevéésre vágytok, akkor egy kis forró tea, esetleg forralt bor mellett irány a Netflix, ahol idén is jobbnál jobb karácsonyi filmeket találtok, amiket tuti, hogy nem láttatok még.

Kiadja: Söréd Község Önkormányzata

8072 Söréd, Rákóczi Ferenc utca 59.

Szerkesztő: Lendvai Judit